

de ved de tidligere sjællandske Statsbaner fast ansatte“.

Til d. I dette Stykke er indsat en Bestemmelse om, at saafremt der er sket Afbrydelse af Tjenesten enten ifølge vedkommendes egen Villie eller paa Grund af Tjenesteforseelser, der have medført hans Afsked, kommer kun den Tid, der ligger efter saadan Afbrydelse, i Betragtning som pensionsgivende, medmindre Ministeren tillader Afvigelse herfra, idet en saadan Bestemmelse, som findes i Loven af 1898 § 17 e., men kun angaar de i 3die Pensionsklasse afskedigede, formentlig under givne Omstændigheder kunde være i høj Grad ønskelig.

Til f. I 1ste Stykke ere Ordene „en af Ministeren fastsat og efter Omstændighederne forøget Pension“ ændrede til „en af Ministeren efter Omstændighederne fastsat Pension“, hvilket stemmer med den nuværende Form, der synes at være at foretrække.

Til l. Den i Kommissionsforslaget fra Pensionsloven af 5. Januar 1851 hentede Bestemmelse om 1,200 Kr. som højeste Enkepension synes ikke at passe her, hvor Enkepensionen, der ligesom Mandens egen Pension, tilkøbes gennem Lønningsafkortninger, tillige skal træde i Stedet for de kongelige Embedsmænds pligtige Overlevelsesrente, og Ordene „dog ikke over 1,200 Kr.“ i 1ste Stykke, 1ste Punktum, ere derfor ikke medtagne.

Man har derhos foreslaaet, at Enkepensionen ansættes til Halvdelen af Mandens Pension i Stedet for til en Trediedel, idet Funktionærerne ville sætte megen Pris paa en Forbedring af Enkernes Pensioneringsforhold.

For at aabne Muligheden for at bevilge en omkommen Ekstraarbejders efterladte en Pengesum en Gang for alle i Stedet for en aarlig Understøttelse, hvilket ofte vil stemme med vedkommendes Tarv og Ønske (jfr. Analogien fra f., 2det Stykke, ovenfor), er i 3die Stykke efter „Enke- og Børneunderstøttelse“ indskudt Ordene „en Gang for alle eller aarlig“, og Udtrykkene „disse Understøttelsers Vedvaren“ ere ændrede til „de aarlige Understøttelsers Vedvaren“.

Til § 15.

Ministeriet kan ikke med Kommissionen anse det for rigtig at ophæve alle

hidtil gældende særlige Forhold ved Statsbanerne med Hensyn til Pensions-, Alderdoms-, Enke- og Børneforsørgelse og skal i den Anledning bemærke:

Da Staten fra 1. April 1893 i Henhold til § 21 i Loven om Statsbanedriftens Ordning af 12. April 1892 efter Overenskomst med Bestyrelsen for „Pensionskassen for de ved de tidligere sjællandske Statsbaner fast ansatte“ overtog Kassen med dens Aktiver og Passiver, fraskrev Staten sig udtrykkelig Ret til at foretage Reduktion af de Interessenterne statutmæssig tilkommende Pensioner og Understøttelser, og derhos var det fra alle Sider Forudsætningen, at Interessenterne overhovedet skulde have Ret til at bevare hele deres Pensionsforhold i Realiteten uberørt af Overtagelsen. Imod disse Forudsætninger vilde det nu stride at tvinge de nuværende Interessenter ind under nye, helt anderledes formede Pensionsregler. Vel forbeholdes der (se Udkastets § 44) enhver af dem Adgang til senere ved sin Afgang at faa Spørgsmaalet, om han vilde have været gunstigere stillet, hvis de gamle Regler vare blevne bragte til Anvendelse paa ham, forelagt for Ministeriet. Men denne Udvej vilde f. Eks ikke tilstrækkelig hjælpe dem, der nu efter den sjællandske Pensionskasses Bestemmelser kun lide 2½ pCt. Afdrag til Pensionering — deriblandt nogle, som allerede have tjent saa længe, at de have erhvervet Ret til højeste Pension —, og som efter Kommissionsforslaget straks ved Lovens Ikrafttræden vilde blive tyngne til at svare 5 pCt. Baade i denne og i andre Henseender vilde der blive stillet Ministeriet højst vanskelige, til Dels vistnok uløselige Opgaver, naar man ved vedkommendes Død eller Afgang skulde skønne, om og hvorledes der burde tillægges ham eller hans efterladte et yderligere Pensionsbeløb end det lovbestemte saaledes, at han blev holdt skadesløs.

Det maa derfor anses rigtigst, at Interessenterne i denne Kasse forblive uberørte af de nye Pensionsregler ligesom af dem, der indførtes i 1893 og 1898.

Naar Kommissionen dernæst har villet tilstaa dem, der den 1. April 1893 valgte at forblive underkastede Opsparingssystemet af 10. Maj 1869, en særlig gunstig Stilling, idet de nu skulde have Adgang til at komme ind under Lovens Pensionsregler, men uden Valgets Risiko, idet de ved deres Afgang skulde kunne forlange at blive behandlede efter Bestemmelserne af 10. Maj 1869, da vilde en saadan